

עלון מס'

369

השיעור השבועי כאייל תצדורג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תצדורג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

אין פחד ואין חרדה

גיליון שס"ט - חג הפסח

פסח
כשר
ושמחה!

העלון מוקדש

להצלחת

נועה בת ורד
לזיווג הנזן דוד רועי בן רבקה
לזיווג הנזן לינור בת רחל
לזיווג הנזן יוסף בן רחל
שחר כהן בן רחל
דוד דודי בן רחל חלי

לזרע בר קיימא

משה בן גלית ואורית בת אושרת

לרפואה שלמה

התינוקת אמונה חיה בת ליאל
שי צדיק בן אביבה
דנה בת נעמי
יוסף בן יוכבד
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
דליה בת מרים
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמת

אפרים בן רבקה ז"ל
מזל בת רוזה ז"ל
יצחק בן סיסיה ז"ל
אסתר בת איה ז"ל
מרגלית בת אינס ז"ל
משה גואטה בן מרים גואטה ז"ל
נחמה בת שלי רחל ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יניב בן יפה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כהן בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאייל תערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א
לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באזורכם:

050-7300770
053-7328642
058-7762080
053-3428761
054-7999768
052-4605373
054-6861459
050-6096476
053-8280661
052-6161523
054-7724310
054-4320790
054-9851525
054-6467078
052-4578972
053-2730024
052-5422265
050-9371476
052-6045037
052-6994942
054-8315153
053-5882799

נשר אלמוג מזרחי

טבריה ינון אברטורל
טפחות (מושב) אביאל לסרי
יבנאל שמואל אליעזר פרץ
יקנעם והאזור נתנאל
כרמיאל שחר דוד ריצמן
לפידות ומעלה יוסף יוסף
מעלות אליהן כהן
מגדל העמק משה סריס
נהריה גיא
נווה שאנן נתנאל חיון
נתניה שמרון רחנצורג
עכו אופיר גלרנטר
עפולה אלי אסולין
צפת ומירון יוסף בן דוד
קצרין ברכ פוגלרוט
קרית ביאליק שאול תשובה
קרית חיים עופר ביטון
קרית מוצקין אבי גזית
קרית שמואל אביעד זנו
קרית שמונה גל בלחסן
שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121
055-6748213
052-5541715
054-7515500
053-2823666
054-8770770
054-8405397
052-3840648
050-3240240
050-5922001
055-5537680
050-4304342
054-4439808
052-7026200
050-5887712
058-4314314
052-4694367
052-7186779
050-6656562
052-6494317
050-6462038

אבן שמואל מיכאל לוי
אופקים
אילתרון אליהו
אשדוד מורדכי בטיטו
אשקלון נרם משה
באר שבע יעקב לוזיה
דימונה בן שושן
כרמי נתן גיל-עד שושן
מושב איתן רועי קדרשם
מושב זרחיה אברהם
מושב מנחם יקר
מושב רווחה אודי מישאל
מושב שדה עוזיהו פני גלם
מצפה רמון יניב הדרש
מרכז שפירא דוד רועי
ניד גלים מאור שטרית
נתיבות אדיר
ערד רחמים
קרית נתן אביהו שקלים
קרית מלאכי ניסים
שדרות בן-ציון

חורץ לארץ

1-380-50-5776453
1-818-9345753
1-910-9640474
1-651-2464179

אומן נחמן קלוד
לום אנג'לס הוד
מיאמי שבי
ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727
050-4112334
050-4949923
050-9262636
054-8780189
054-4461239
052-8262245
058-6161919
052-8347490
054-2188885
050-2909702
052-2835442
050-2233507
054-8348303
053-3610345
050-6431554
054-3177270
053-3338923
054-5912934
052-4624432
050-7990060
052-3715507
054-2919221
052-9695044
054-5805367
054-7967670
050-2591591
050-9876481
054-2639782
055-5580916
052-2756047
053-2466221
052-5002090
054-3371560
054-2390447
052-5094474
053-3139506
053-2239377
050-4535354
053-3145436
050-3564444

אדם משה הלוי
אור יהודה יצחק
אחיעזר יחזקאל לוי
אליכין אסף סובעי
אפרת יוחאי ביטון
אריאל אביב פינטו
בית אל אריאל
בית שמש רועי רפאל מפיץ חדש!
ביתר דניאל סעד
בן זכאי (מושב) בן ציון
בני ברק בן סעדה
בת ים כהן שמעון
גבעתיים אלי פלאש
גדרה שי
גן יבנה עמית בן דוד
גני תקוה שניר קהלני
הוד השרון שי כהן
הרצליה הפרופסור
חולון אורן
חשמונאים נאור
טלזסטון קרית-יערים יעקב
טלמון מאור נשיא
יבנה עמית
ירושלים ירון
כפר סבא אופיר דוד
לוד אדם
מודיעין הראל צרריה
מושב ישעי אדיר באשרי
נס ציונה דוב
עמנואל עדי טרומן
פתח תקוה יעקב בן אליהו
קרית עקרון אבישי משה
ראש העין הראל
ראשון לציון דניאל יעקובוב
רחובות איתן אזולאי
רמלה אמיר חגי
רמת גן וקרית אונו עמרם
רעננה איתן שוורץ
שזון גיא בן עמי
תל אביב מאיר
תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184
055-9191732
054-5557248
054-2399998
058-3297724
058-3888899

אור עקיבא דניאל חיים
בית שאן חגי
בנימינה אופק שמעוני
הקריות והסביבה מורדכי אודיון
חדרה
חיפה אהרון חזן

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום ולטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שס"ט - שבת חול המועד פסח

ד	יהיה רעש ובהלה
ה	בת 36 ולא מתחתנת
ו	ביציאת מצרים היו עם בטחון
ז	סימולציות בביטחון
ז	שלמות מידת הביטחון
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	הקב"ה יכול הכל! רק תאמין
י	סיפורי צדיקים
י	רבי ששון פריסאדו

אמונה וביטחון אין פחד ואין חרדה

כל היושבים בביתו בתנועת שמחתו וגופו".

אדם צריך לשמוח ולרקוד, למחוא כפיים בחג הפסח. אדם היה מאושפז חודש בבית חולים, כשהוא יוצא מהבית חולים איך הוא שמח?! נושם אוויר, מחייך, מסתכל על השמים, רוקד, שר, שם מוזיקה.

כך בפסח יצאת מגלות לחירות, אנחנו צריכים להראות כמה אנחנו שמחים.

ורבנו רבי שלמה מרדומסק כותב: "כי כל השפע והפרנסות של ישראל יורדים ע"י המצה".

רבי אליעזר פאפו זיע"א כותב: "בליל התקדש החג הקדוש יעזור חיל לקיים מאמר רבותינו חיים אדם להראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים וע"י מחשבות טהורות יראה לכו כאילו שאי אפשר שלא ישמח, וכפי שמחתו ומעשיו כך יהיה לו סייעתא דשמיא".

כמה שאדם מראה את עצמו שמח בחג הפסח כך יהיה לו סייעתא דשמיא.

ורבנו החיד"א כותב: "פירוש לא סגי לי לשמוח במחשבתו בלבד, אלא צריך להראות בהתלהבות הגוף שיכירו וידעו

ולא להסתכל כלל וכלל מה קורה בחוץ, וזה היה ניסיון גדול.

מצד אחד ההסתקנות מאוד גדולה, ומצד שני גם הדאגה ליהודים האחרים, שלא קרה להם כלום. אבל כך ה' ציווה להם שאסור להם לצאת מפתח הבית.

וכך יהיה בדור האחרון, שיהיה רעש ובהלות בחוץ, והקב"ה רוצה לראות אם אתה ממשיך לשיר לו, לשמוח ולרקוד. הוא רוצה לראות שאתה לא נבהל.

הרופא אומר לאשתך: "האולטרסאונד נראה לא טוב", ואתה לא נבהל ודואג, אתה מבין שהקב"ה אף פעם לא עשה לך רע, למה שיעשה לך עכשיו, אם הוא היה רוצה לעשות לך רע הוא ינתק לך את הכדוריות האדומות בגוף, הוא לא צריך לפגוע בעובר.

או שאשתך אומרת לך: "זהו, אני החלטתי אני רוצה להתגרש, לא רוצה להיות יותר איתך, נעשה את זה יפה, נלך לעורך דין נעשה הסכם", ואתה לא נבהל ומתחיל לקלל אותה ולחשוש אולי יש לה מישהו. אתה אומר לה: "את רוצה להתגרש, חבל, ה' יהיה עצוב. אבל אם את רוצה מה נעשה, העיקר שתהיה שמחה בחיים, לא קרה כלום".

"ה' בדד ינחנו" - הקב"ה אוהב את אלו שיושבים לבד. מה הוא יחיד, ה' הוא יחיד וכל מי שיחיד ה' בא אליו.

לכן כתוב שהוא משתעשע כל יום עם הלווייתן, כי הוא הרג את הנקבה שלו והוא לבד אז הוא משתעשע איתו.

הקב"ה אומר מי שלבד אני בא להיות איתו, כי לא טוב היות האדם לבדו.

עיקר הניסיון של היהודי שהוא לא נכנס לבהלה, הוא לא נכנס למתח, הוא ממשיך לשיר להקב"ה, ממשיך להלל ולשבח

בפסח אנחנו נידונים על התכונה - על המצה, כך הגמ' אומרת.

ולכן כמה שאדם יהיה שמח יותר ומראה יותר דבקות בה', שמח בה' אלוקיו, יהיה לו יותר שפע ויותר אור, וצריך להיות חזק מאוד בזה כי היצר הרע יודע שכל השפע שלך תלוי בשמחה.

יצר הרע יודע שהוא יפסיד הרבה אם תהיה שמח, הוא עושה כל מיני דרכים בשביל להכשיל אותך, הוא גורם לאשתך לעצבן אותך, לגרום לזה שתכעס על הכן שלך, לגרום לך מרידות, כעס ומריבה - הוא נלחם על זה.

יהיה רעש ובהלה

רבי נחמן כותב:

"והנה בצאתם ממצרים היה מצוות ה' עליהם אל יצא איש מפתח ביתו, והכתוב מעיד על הצעקה ועל המהומה שהייתה בלילה ההוא בארץ מצרים אין בית אשר אין שם מת. והעם לא היו רשאים לצאת ולראות מה הרעש בחוץ אולי שודדים באים עליהם, והעם אשר התחזקו ועמדו כאמונתם ולא יצאו והתחזקו וזכו שזכות אמונה זו עמדה להם, כי זו ניסיון גדול מאוד ובזכות זה נגאלו, כן יהיה לעתיד בחבלי משיח לנסות אותנו ולבחון אותנו בניסיון הזה".

אומר הרכ כשעם ישראל חגגו את הפסח הראשון במצרים, היה רעש גדול מאוד בחוץ, כל הבכורות במצרים מתו, והיתה מהומה גדולה מאוד, רעש של אמבולנסים ושוטרים כרחובות - אין בית אשר אין שם מת.

ועם ישראל ישבו בבתים שלהם ואכלו את קרבן פסח, והצטוו לשיר ולשמוח,

תדע לך שאתה יושב על פצצה והיא כל רגע יכולה להתפוצץ עליך.

ואם תשאל: "מה אני יעשה, למה אני שולט בזה?", אז תדע לך שאתה צריך לשים מוזיקה, לעשות דברים שאתה נהנה, תסיח את הדעת שלך מזה.

האדמו"ר מסלונים אומר שכל דבר בשקר הוא אסור לעשות, חוץ מלעשות שמחה בשקר שהוא מותר.

לדקוד אפילו שאתה לא שמח, השמחה תבוא לך לבד, כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות, תתחיל למחוא כפיים תסתלק לך כל הדראגה. כי אם אתה נכנס למתח, תהיה הכי צדיק בעולם אבל אתה מסתכן עכשיו - זה מוקש.

לא משנה מה הרופא אומר, לא משנה מה המנהל בעבודה שלך אומר, לא מעניין אותך. רק תגיד תמיד: 'ה' יתברך מה שאתה רוצה תעשה איתי, אני סומך עליך'.

אתה טס במטוס, והטייס אומר שהמטוס עומד להתרסק, אל תתפלל ואל תעשה וידוי, תתחיל לשיר להקב"ה תראה איזה נס הוא יעשה לך.

דוד המלך היה במערה כשהוא ברח משאול, שאול רוצה להרוג אותו, ודוד המלך שר: "משכיל לדוד בהיותו במערה... הקשיבה אל ריגתי כי דלותי מאוד", דוד אומר אין לי מה להביא לך ה', רק שירים.

"הצילני מרדופי... הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך" - אומר דוד: 'אם תוציא אותי מפה אני אמשך לשיר לך, אני אמשך לשבח אותך'.

אם אדם ישיר וישבח את ה' איזה ישועות יהיה לו.

סיפר לי יהודי אחד ממודיעין שהבן

אותו. על כל מאורע מחריד ומפחיד שבא לו הוא ממשיך לשבח אותו.

אומרים לו: "תשמע לפי הבדיקות לא יהיה לך ילדים, אתם חייבים לאמץ ילד". והוא ממשיך לשיר לה' כי הוא מבין שהקב"ה לא עושה אף פעם משהו רע. "צרה ויגון אמצע ובשם ה' אקרא" - כשאדם שר ומנגן להקב"ה בשעת הצרה הוא יפתור את כל הבעיות שלו - "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

בת 36 ולא מתחתנת

הבת שלך בת 36 ולא מתחתנת, אתה רוצה שהיא תתחתן? תתחיל לשיר ולשבח את הקב"ה.

באה אלי איזה אחת ואומרת לי: "אני אוהבת מישהו ואני רוצה להתחתן איתו, אבל הוא לא רוצה להתחתן איתי, אני כבר מבוגרת מה אני אעשה? אסע לקברי צדיקים, מה אני אעשה?"

אמרתי לה: "תשירי כל היום להקב"ה, רק תשירי לו כל היום, תגיד לי: 'איך אתה טוב איתי ה', איך אתה עושה הכל לטובתי, אם ככה רצונך גם אני רוצה ככה, אני אוהבת אותך ה'".

איך אומר רבנו שע"י זה כל המזיקים נכנעים, כל המקטרגים מסתלקים.

לוי הוא הצד של הניגון - שירת הללוים, כשהוא נולד ללאה אמנו, אמרה לאה: "הפעם ילדה אישי אלי", מי זה אישי? זה הקב"ה ישתבח שמו, היא אמרה עכשיו הקב"ה יהיה דבוק בי, למה? כי נולד הניגון של הקדושה.

לכן אסור אף פעם להיכנס לחרדה, "חרדת אדם יתן מוקש", אם הרופא אמר לך משהו ואתה נכנס לבהלה ולמתח,

בתחילת הגאולה יהיו ישראל חזקים מאוד בביטחון".

אומר הרב שגם אם אתה לא גומר את החודש, המשכורת שלך קטנה, בכל זאת אתה אומר: "חסד ה' עלי המשכורת הקטנה הזו, מרחמנות ה' עלי".

ולמה דווקא הירק הזה נקרא כרפס? בשביל להבין שיצאנו ממצרים כולם היו עם ביטחון, "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", כולם הלכו אחרי ה' ובטחו בו, לא שאלו שאלות, הלכו עם ביטחון בה' למדבר.

להבין שזה הכל מה' יתברך, לא משנה מה אומר הרופא, "תשמע אני רואה בעיה כזו, צריך ניתוח, צריך בדיקות...", תגיד: "תודה לה', נתן לי איברים בריאים, יש אחד שקצת עושה בעיות, אני מאמין כך שגם הוא יסתדר, אני מאמין שבשנה אחת הוא יכול לסדר הכל".

אבל חס וחלילה להיכנס לדאגות, לפחדים, לחרדות, למתחים ועצבויות - מה פתאום, בשום פנים ואופן לא, רק שירים וניגונים לה' יתברך תמיד.

וזה הסיבה, אומר רבנו, שמבערים את החמץ בשריפה, למה דווקא בשריפה? כי הדבר הראשון שנברא בעולם על ידי בני אדם היה האש, הכוחי ועוצם ידי הראשון שהיה בעולם זה היה האש.

הקב"ה נתן לאדם הראשון חכמה כמוצאי שבת, והוא הקיש על שני אבנים ביחד ויצאה מהם אש.

האש נקראת מעשי ידי אדם, שאדם חושב: "אני הבאתי, אני עשיתי, אני שומר על הבריאות שלי, אני אוכל בריא". ובגלל זה מברכים ברכת מאורי האש כמוצאי שבת, להבין שגם את זה ה' ברא, והכל ה' ברא, וגם האש היא

של אח של - תינוק, נמצא בבית חולים כלום אנג'לס, והרופאים אמרו לאבא שרוצים לעשות לו צנתור כי יש חסימה בעורק הראשי של הלב. הוא מספר שאח שלו ככלל הלך לבית חולים עם הילד בגלל שהיה לו קצת חום. אבל אשתו היתה בעלת אמונה גדולה מאוד ואמרה לבעלה: "בוא נשיר ונרקוד עכשיו", הוא אמר לה: "בטיפול נמרץ? זה לא הזמן עכשיו". והיא התעקשה שעכשיו זה הזמן, והם התחילו לשיר ולמחוא כפיים, ופתאום הגיע הרופא ואמר שהוא רוצה עוד צילום ובדיקה לפני שמנתחים, אחרי כמה דקות הוא יצא ואמר: "טעינו, טעינו, זו אבחנה לא טובה שלנו, הכל בסדר, לא צריך צנתור".

הוא אומר לי: 'תראה מה זה שיר אחד להקב"ה, מי יודע מה היה יכול להיות, היו פותחים לילד את הצלעות והיו מגלים שאין כלום, אוי ואבוי'.

ביציאת מצרים היו עם בטחון

וממשיך הרב וכותב: "ולכן רוחצים את הידיים בליל פסח פעמיים, דרחיצה בלשון תרגום הוא בטחון, ולכן קודם אכילת הכרפס רוחצים ידיים, לומר שאפילו על מעט ירק אין לו כח להמשיך אלא ע"י בטחונך וזה עיקר שלמות הבטחון שאפילו אדם בעניות ודחקות ואין לו רק מעט ירק לא מהרהר אחר מידותיו, אלא אומר שאפילו המעט ירק זה חסד נפלא מה' יתברך עלי".

רחיצת זה בטחון בארמית, אומר הרב שרוחצים ידיים לכרפס בליל הסדר, זה בשביל להגיד: "אפילו קצת ירק שיש לי, זה חסד ה' עלי".

ועל כן אמרו רבותינו בשם כרפס, כי

השגחה פרטית של ה'.

ומתי תדע שהוצאת את כל היצר הרע ממך? כשתשרוף אותו, שתבין שגם המעשים שלך - מעשי ידי אדם הם בידי הקב"ה, זה לא טעות של אשתך, ולא טעות של אחיך, או של העובד שלך. זה גם לא הרוע של השכן שלך או של חמותך, מה פתאום! זה הכל ה' יתברך, גם המעשים של בני אדם הם בידי הקב"ה. הכל זה השגחה ה' יתברך וזה הביעור חמץ האמיתי, הביעור של הסטרא אחרא ועמלק.

סימולציות בביטחון

כל אדם צריך לחזק את עצמו ולעשות לו סימולציות באמונה ובטחון. לעשות לו כל מיני סיטואציות שיכולות לקרות לו בחיים ולראות אם הוא מאמין בה' יתברך או לא.

אם עכשיו דופק אצלי בדלת השכן וצועק עלי שהוא ראה במצלמות של הבנין את הילד הקטן שלי אוכל גלידה ומלכלך את הכניסה, איך אני מגיב? אני צועק, מתעצבן, רב איתו, או שאני מכין שזה ה' יתברך, ומחייך לו ומבקש סליחה.

מה קורה אם אני חוזר לבית מהעבודה אחרי יום קשה שגם הייתי בסופר, ואני עם קניות באוטו, ואני נכנס לחניה ומגלה שהשכן החנה לי בחניה, אני מקלל?! כועס?! זועם?! או שאני מכין כך רצון ה', ומחנה בחניה בחוץ והולך קצת ברגל עם קניות, מסדר את הדברים בכית בשמחה, ואחרי זה שאני רגוע ושלו, אני יורד אליו ומבקש ממנו יפה שפעם הבאה ישתדל לא להחנות בחניה שלי.

כל הזמן אני עושה לעצמי סימולציות בניסיונות באמונה, האם אני כאמת

מאמין בה' יתברך שהכל מידו, שהוא משגיח על הכל, שהוא עושה את הכל ומסדר את הכל, או שאני חושב שיש עוד כוחות בעולם שיכולים להרע או להיטיב לי.

האם אני מקבל את רצון ה' או לא, האם אני רב עם אנשים או לא, אני מתחיל לשנאות בני אדם או לא שונא.

אשרי אדם כוטח כך, איזה מאושר מי שכוטח בה', איזה אושר יש לו בחיים האלו, הוא האדם הכי מאושר בעולם.

שלמות מידת הביטחון

ושלמות מידת הביטחון שלא יהיה מקפיד על שום אדם בעולם, אין לו טענה על אף אחד בעולם, אין לו קושיה על אף אחד, הוא יודע שהכל זה מעשי ה', הכל זה הקב"ה יתעלה שמו.

לכן כל הזמן צריך להתפלל לה': "ה', תן לי אמונה, תן לי ביטחון, תקח ממני הכל, רק את האמונה והביטחון אל תקח ממני. אתה רוצה לקחת את השכל תקח, את התורה תקח, רק תשאיר לי את האמונה, אם אתה לוקח ממני את האמונה אל תשאיר אותי חי בעולם הזה, לא רוצה לחיות בלי אמונה".

חיים בלי אמונה הם לא חיים, אדם בלי אמונה כל רגע סוכל פה בעולם הזה, אנשים שיש להם אמונה הם רק מחייכים ושמחים, כל הזמן צוהלים.

אדם עם אמונה לא משנה איפה תשים אותו, שים אותו בכית סוהר, שים אותו בכית חולים, בכל מקום אתה תראה אותו עושה שירים וניגונים, אתה תראה אותו מחייך, אתה תראה אותו שמח.

לא משנה איפה זרקו אותו, באיזה שבת חתן בפנימייה, עם חדרים שלא מהעולם

לא! הוא מבין ככה ה' רוצה וזה הכי טוב בשבילי, מה עדיף שאני אהיה בבית חולים כי הילד שלי החליק בבית ושבר את הראש, אני אצטרך כל השבת להיות במתח מה יהיה איתו, ולהתחיל להאשים, אז ה' רוצה שאני יהיה פה, עם המשפחה שכולם בריאים, אוכלים, שמחים, שרים שירי שבת, מתפללים, זה הכי טוב בשבילי!

ה' רק דואג לנו, הוא לא רוצה אף פעם שנדאג ונפחד, הוא רוצה שיהיה לנו רק טוב בחיים!

הזה, וריח לא נעים, הוא מבין שזה השגחה פרטית של ה' איפה שהוא יהיה, הוא מבין שזה הכי טוב לו עכשיו, זה התיקון שלו, יש לו איזה תיקון שהוא צריך לתקן בלהיות בשבת במקום הזה, יש לו עבודה בסיטואציה הזו.

הוא לא מתרעם ואומר: "מה זה המשפחה הזו, לא מתחשבים בנו, כאנו עם הילדים חשבנו יהיה בית מלון, חשבנו יהיה מקום טוב, תראו לאן הכיאו אותנו, לא מכבדים, לא אכפת להם", ומתחיל לעשות פרצופים וכעסים כל השבת.

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

הקב"ה יכול הכל! רק תאמין

מספר הרה"ח ר' שלום אהרונוביץ מבית שמש: בסיומו של זמן ארוך ופורה, נסענו אני והחברותא שלי לחלץ מעט את עצמותינו כאזור רמת הגולן.

במשך היום הלכנו כמה שעות רגלי כנהוג... והותשנו כראוי, ובסופו של יום ארוך ומתיש, החלטנו לעלות מירונה כדי להתפלל שם תפילת ערבית. תחבורה ציבורית מתאימה למסלול שלנו לא מצאנו, והיה עלינו להעזר בטרמפים.

המקום בו נמצאנו היה רחוק מנקודת יישוב, והצפי שלנו היה כי נזדקק לדרך מפותלת במספר טרמפים עוקבים כדי להגיע עד למחוז חפצנו.

ברם המקום בו עמדנו היה על תחנת אוטובוס בתוך כביש צדדי, והסיכוי שיעבור שם רכב כלשהו היה קלוש מאוד. היה עלינו לצעוד כשלוש מאות מטרים עד הצומת הקרוב, כדי לעמוד לפחות במקום בו עוברים רכבים מידי פעם. אבל החברותא שלי הודיע לי כי הוא מותש

שיחתו השבועית של מו"ר ~~~~~ השיעור השבועי ~~~~~ הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

לגמרי, ואיננו כשיר לצעוד כרגע אפילו שלושה מטרים, שלא לדבר על שלוש מאות מטר... הבהרתי לו שאם אנחנו נשארים פה בתחנה אנו עלולים לעשות פה את כל הלילה... אבל הוא בשלו: אינני מסוגל; אמר, לצעוד כרגע רגלית. אם הקדוש ברוך הוא יכול לשלוח לנו טרמפ עד הצומת הנידח הזה, הוא יכול גם לשלוח אותו אל תוככי הכביש הצדדי בו אנו נמצאים... אני מצדי, אדם מעשי וריאלי, לא הבעתי נכונות לעשות את הלילה בתחנה, סכור הייתי שהחברותא שלי מתפנק יתר על המידה, והודעתי לו שאני פונה ללכת לכיוון הצומת. במקרה שיעצור לי רכב אנסה כמובן לבקש ממנו לאסוף גם את החברותא מהתחנה, אך במקרה שבעל הרכב לא יהיה די אדיב ויסרב, אני אאלץ לעשות את הדרך למירון בלעדיו.

החברותא שלי לא התרשם יתר על המידה וחזר שוב על דבריו הנחרצים: הקדוש ברוך הוא יודע כמה אני עייף. אם הקדוש ברוך הוא יכול לשלוח לנו טרמפ עד הצומת הנידח הזה, הוא יכול גם לשלוח אותו אל תוככי הכביש הצדדי בו אנו נמצאים!

כיון שכך, פניתי לבצע את אשר תכננתי. צעדתי לעבר הצומת, מיחל לטרמפ שיגיע.

לא עבר זמן רב ולידי עצר ג'יפ יוקרתי ונוצץ. בעצם העובדה שבעל רכב מסוג זה עוצר לאסוף טרמפיסטים היה מן החידוש... הנהג שאל אותי לאן פני מועדות, ואמרתי מירון. הוא הביט בי בחיוך ואמר: אני משמש כקצין כבאות, ואני כעת "בדיוק" בדרכי למירון, לשם חתימה על אישור כיבוי אש לצימר שבנייתו הסתיימה. אקח אותך עמי בשמחה.

כמובן שמחתי מאד על הטרמפ הישיר למירון מכיוון כה לא צפוי, אבל אז הגיעה תוספת מפתיעה... האיש החווה באצבעו לעבר הכביש ממנו באתי ואמר: "תיגש בבקשה לתחנת האוטובוס שם, אני אאסוף אותך מהתחנה"... זה היה חסר כל הגיון, חשכתי שאני הוזה, אבל הוא חזר שוב על דבריו בלי הסבר הגיוני למעשהו. אולי זהו החוק... והאיש הוא איש חוק, אין לי מושג, וזה גם לא היה עוזר לי. הוא בעל הרכב וכך הוא החליט.

לא נותרה בפני ברירה. שכתי לאחורי וצעדתי רגלית שוב את שלוש מאות המטרים המיותרים, שם עמד החברותא שלי פעור פה וצפה בהתרחשות. הוא עלה יחד עמי אל הרכב שטס לכיוון מירון כנשר הדואה לעבר גוזליו, ולא אמר דבר. המילים ריחפו באוויר מעצמם...

אם הקדוש ברוך הוא יכול לשלוח לנו טרמפ עד הצומת הנידח הזה, הוא יכול גם לשלוח אותו אל תוככי הכביש הצדדי בו אנו נמצאים...

סיפורי צדיקים

רבי ששון פריסיאדו זצ"ל - י"ח ניסן:

מבוססיה לירושלים: שנות הצמיחה

רבי ששון נולד בשנת ה'תקפ"ה (1825) בערך, בעיר סרייבו שבבוסניה. משפחתו התייחסה למרן רבי יוסף קארו, בעל השולחן ערוך, וייחוס זה פיעם בו כל חייו. עוד בצעירותו עלה לירושלים, שם נדבק בחכמי המערכים ובמקובלי ישיבת "בית אל" המעטירה. שמו המקורי היה "ששון בכר משה", אך כפי כל כונה "פריסיאדו" – כינוי של כבוד ואהבה שדבק בו.

ראש חסידי בית אל

ישיבת המקובלים "בית אל" בירושלים הייתה באותם ימים המרכז העולמי ללימוד תורת הרש"ש (רבי שלום שרעבי). רבי ששון הפך לאחד מעמודי התווך של הישיבה. בשנת ה'תרמ"ב (1882), לאחר פטירתם של גדולי הדור הקודם, נבחר לכהן כראש הישיבה וכ"ראש חסידי בית אל". תחת הנהגתו, הפכה הישיבה למוקד דבקות ותפילה בכוונות הרש"ש, כשהוא מקפיד על קלה כחמורה ומשמר את מסורת המקובלים בטהרתה.

יצירתו הכבירה: "שמן ששון"

מודשתו העיקרית של רבי ששון היא סדרת ספריו "שמן ששון". חיבור זה נחשב לאחד הפירושים המעמיקים והיסודיים ביותר על כתבי האר"י וספרי המהרח"ו (רבי חיים ויטאל), ובפרט על "עץ חיים" ו"שמונה שערים".

בנוסף, חיבר את הספר "פתח עיניים", פירוש וכיאר לסידור הרש"ש, שהקל על הלומדים והמתפללים להבין את כוונות התפילה הסבוכות. ענוותנותו הייתה כה גדולה, עד שכתב בהקדמותיו כי הוא רק "מעתיק ומלקט", אך חכמי הדור העידו כי ביאוריו נובעים ממעיין רוח הקודש.

מנהיג ענו וקדוש

למרות רוממותו בתורה, רבי ששון היה מעורב בצרכי הציבור בירושלים. הוא נודע באהבת ישראל היוקדת שלו ובדאגתו לעניי העיר. יחד עם גדולי ירושלים הספרדים, חתם על תקנות הקהילה ועל איגרות שליחות לעזרת היישוב. דמותו קרנה קדושה, ורבים נהרו אליו לקבלת ברכה וישועה.

הסתלקותו

ביום י"ח בניסן ה'תרס"ג (1903), בעיצומם של ימי חול המועד פסח, השיב את נשמתו הטהורה לבוראה. הוא נטמן בחלקת הספרדים (ה"מאג'ארים") בבית העלמין בהר הזיתים, מקום המשמש עד היום מוקד לעלייה לרגל עבור המחפשים ישועה בזכותו. על מצבתו נחקק: "ראש חסידי ק"ק בית אל יכב"ץ, כהמח"ס שמן ששון ופתח עיניים". זכותו הגדולה תגן על כל עם ישראל, ויהיו שפתותיו דובכות בקבר בלימוד תורת הנסתר שהנחיל לדורות.

חדש!

חוצאים שנת חתון?

**מתחם חדרים
חדשים ומאובזרים
עם מיטות**

לפרטים חייגו <

נתי אלפסי 050-678-5912

מוסדות 'כאייל תערוג'-הר חומה
בראשות מורנו ורבנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

מאחלים לך ולבני משפחתך
פסח כשר ושמה

יזכרה לאכול מן
הלחמים מן
הסחים...

להתקשרות עם המוסדות 1599-50-20-51